

Det Afsnit, der derefter sættes under Forhandling, var det *Ministeriet for Handel og Industri* vedrørende, nemlig:

Lovforslagets § 17.

Bilag Nr. 40 og 98—100.

Ændringsforslag Nr. 229—244 paa Udvalgets Liste.

Lovforslagets § 26 Særlige Fonds.

Bilag Nr. 196.

Ændringsforslag Nr. 434 paa Udvalgets Liste.

Ordføreren (L. D. Rasmussen): Den højtærede Minister har ment at kunne nedsætte sit Budget yderligere med 125 000 Kr., og Udvalget har enstemmigt fulgt Ministeren alle Steder undtagen ved Ændringsforslag Nr. 237, som gaar ud paa at ophæve Statstilskuddet til Tyendespareforeninger, 22 500 Kr. Flertallet er imidlertid enig med Ministeren i, at i denne Krisetid kan man neppe yde Tilskud til private Pengeopsparingsinstitutioner. Venstres Medlemmer af Udvalget vil nok være med til at nedsætte Bevillingen, men vil ikke være med til, at den fuldstændig stryges. Jeg vil tillade mig paa Flertallets Vegne at anbefale at tiltræde Ministerens Ændringsforslag.

Kyed: Under Handelsministeriets Budget findes under Nr. 237 et Forslag om helt at stryge Statens Tilskud til Tyendespareforeninger. Den højtærede Minister har i Finansudvalget ikke været at formaa til at fravige den efter vor Opfattelse usædvanlig Fremgangsmaade at stryge hele Beløbt til dette Formaal. Vi fra Venstres Side har ikke villt modsætte os en Nedsættelse af denne Bevilling, og det har vi givet Udtryk derigennem, at vi foreslaar, at Bevillingen nedsættes med 7 500 Kr., saaledes at den i alt bliver 15 000 Kr.

Hvilke Bevæggrunde den højtærede Minister har haft til at gaa saa haardt frem mod denne Bevilling, kan jeg nu ikke rigtig forstaa. Sagen er nemlig den, at Statens Tilskud i Forbindelse med Sparekassernes Tilskud hovedsagelig bruges til Præmier til de Medlemmer af Tyendespareforeningerne, der opfylder de særlige Betingelser, der er stillet for de opsparede Beløbs Anvendelse. Jeg vil da her gerne have Lov til at fremføre, hvorledes Forholdene f. Eks. ligger for de jydsk Spareforeninger for Oprettelse af egne Hjem for egne Midler.

Det er en Bevægelse, der i høj Grad fortjener Anerkendelse og Paaskønnelse, idet den i alt nu er oppe paa ca. 18 000 Med-

lemmer og har en samlet Opsparing i dette Øjeblik paa 12¾ Million. Alene i Aaret 1929—30 har disse 18 000 Medlemmer af de jydsk Spareforeninger indskudt 1,3 Mill. Kr. Den Del af Statstilskuddet, saaledes som dette tidligere har været, der tilkom de jydsk Spareforeninger, var ca. 15 000 Kr., og dette Beløb har Sparekasserne forhøjet med 7 300, saaledes at der i alt har været til Raadighed 22 300, et Beløb, hvoraf kun et meget ringe Antal Kroner er benyttet til Administration, hvilket fremgaar af, at de 20 569 Kr. er benyttet til Præmier til Tyendesparerne. Derfor vil Ministerens Forslag om helt at slette dette Tilskud fra Staten være ensbetydende med, at man dér rammer disse Tyendesparere.

For Fuldstændigheds Skyld skal jeg oplyse, at Sparekasserne, foruden Præmier, yder til disse Sparere en særlig høj Rente. F. Eks. har i 1929—30 flere Sparekasser ydet en Rente paa 5 op til 5½ pCt., altsaa over den almindelige Indskudsrente. Og ikke alene i Jylland har denne Bevægelse vundet frem, men ogsaa paa Fyn. Jeg kan saaledes nævne, at af disse Sparere af egne Midler til egne Hjem har en enkelt Sparekasse paa Fyn 2 516, der i alt raader over en opsamlet Opsparing paa 2,7 Mill. Kr. i dette Øjeblik. Disse fynske Sparere til den paagældende Sparekasse har sidste Aar faaet deres Andel i Statens Tilskud, et Beløb paa i alt 3 400 Kr., og den paagældende Sparekasse har for sit Vedkommende forøget disse 3 400 Kr. op til 11 700 Kr., der er uddelt som Præmier til Sparerne.

Naar man tager alt i Betragtning, synes jeg ikke, at Tiden opfordrer til Beskæring af Midler, der har Betsparelser til Formaal, tværtimod. Jeg tror, den højtærede Minister vil være enig med mig i, at de, der udfylder Rækkerne i disse Spareforeninger til Oprettelse af egne Hjem for egne Midler, er dem, der i øvrigt stiller de mindste Krav til Samfundet, og derfor er det principielt en uretfærdig Fremgangsmaade, man her benytter, naar det foreslaas, at Bevillingen helt stryges, i Stedet for, som vi har tilladt os at foreslaa, at gaa til en Nedsættelse — og vi er endda gaaet forholdsvis stærkt frem — paa en Trediedel og saa søge at finde Nedsærringer andre Steder paa Budgettet for det resterende Beløb. I hvert Tilfælde mener vi ikke, det kan forsvares at lade Bevillinger som denne helt udgaa; under Hensyn til de økonomiske Forhold, der dér ligger for, bør denne Bevilling ved Nedsættelser staa paa lige Fod med andre Be-